

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Aliquot Propositiones Novissimorum Casuistarum in materia Pœnitentiæ

Zeghers, C.

Coloniæ Agrippinæ, 1679

Caput VI. Quid sentiant de Indulgentiis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42483

96. Addunt etiam epistolam 55. Cypriani ad Antoni. Et Cleri Romani ad Cyprianum. eadem & similia prorsus producit Marcus Antonius & Arnaldus *cap. 13.* Sed quam imperitè! agit Cyprianus de idololatriis, ideoque excommunicatis, qui volebant ad communionem Ecclesie & sacram communionem admitti ante factam confessionem, accipe verba libri de lapsis, *ante exomologesim factam criminis.* Exomologesim est confessio, Rom. Catechis. *cap. 5. num. 55.* Cur ista suppressisti venerande Pater? minis & terroribus agebant ut reciperentur. Accipe verba epistolæ 55. *Si qui sunt, qui putant se ad Ecclesiam non precibus sed minis regredi posse, aut existimant aditum sibi non lamentationibus, aut satisfactionibus, sed terroribus facere, pro certo habeant contra tales clausam stare Ecclesiam Domini.*

97. Præterea tales ad plenam cum fidelibus communionem non recipiebantur, nisi ad pœnitentiã, quam subterfugiebant. Videt ergo etiam Gummarus, quomodo pro sua abolitionis dilatione alleget ista Cypriani & Cleri loca in *Methodo sua pag. 75. in Apologia pag. 75.* Arnaldus autem ut liber ejus excrescat, sæpissimè repetit eadem in paucis capitulis nempe *parte 2. cap. 9. in fine 10. 11. 12. 13.*

CAPUT VI.

Quid sentiant de Indulgentiis.

98. **V**idimus supra *num. 78. 81.* qualiter Indulgentias commendat Sanctus Carolus. Accipe alia ejus loca: reperies illa Concilio

cilio 4. titulo de indulgentiis, & titulo qua ad sanctissimum Eucharistia Sacramentum pertinent. Concilio 3. eodem titulo & titulo de parochis. Concilio quinto titulo de Indulgentiis. Concilio 6. eodem titulo, & titulo qua ad processiones pertinent, inculcans perpetuo, ne tam salutare gratiae donum negligent.

99. Sed longè aliter novissimi Casuistæ, inter quos ita scripsit Pater Gabrielis pagina 192.

100. *Vrgent quandoque esse diem magna Indulgentia, per quam potuerunt consequi veniam omnium suorum peccatorum, & dicunt se ad hoc venire ad Confessionem: sed tales communiter satis indicant quod non velint agere pœnitentiam.*

101. Siccine pœnitentes tuos à participatione Thesauri Ecclesiæ excludis? numquid indicant se velle agere pœnitentiam, dum ut Indulgentias lucentur, parati sunt illa facere quæ in ordine ad participationem earundem præscribit Ecclesia? cumque juxta Canones, ut dicit Gummarus in *Methodo pag. 84. unum adulterium multetur pœnitentia 10. annorum, unica fornicatio annorum 7. non invidas si multiplicis fornicationis, aut plurium graviorum criminum reus, agnoscens impotentiam plenè satisfaciendi, ad finem misericordiæ confugiat.*

102. Gummarus quoque in *Methodo pag. 151. & sequentibus*, quidquid potest molitur, ut ab indulgentiarum gratia miseros peccatores avertat: congerit imposturas in confessarios qui ipsius Methodum non sequuntur, quasi quoslibet indiscriminatim & semi-confessos absolvant. De illis autem quàm dolent sibi à praxis suæ fecerit.

PROP.
29.

Sta-

etatoribus absolutionem negari, & indulgentiarum dono privari, sic respondet.

PROP: 103. Inanis sanè quærela, non hic numerus, sed dispositio expendenda est, non quot persona, sed quales, quomodo disposita absolvantur.

104. Non inanis certè, quia sufficit dispositio, quam sanctus Carolus requirit & quæ tibi non sufficit. Non inanis foret quærela mendicis, qui prævidens multis se diebus in penuria (in purgatorii ignibus) futurum, a liberali domino eleemosinam offerente, conatur accipere; tu verè enim impedis, & ut alii impedian, toto conatu satagis.

105. Revertamur ad Patrem Gabrielis Lovaniensem Licentiatum & brevi Doctorem: sic enim pergit.

PROP: 106. Tales satis indicant, quod velint abuti indulgentiis, qua sunt tantum supplementum penitentia, non refugium peccatorum impoenitentium, nec enervatio Ecclesiastica disciplina.

107. Ergo juxta te sanctus Carolus fuit Ecclesiastica disciplinae enervator, qui sæpius Indulgentias concessit particulares, impetravit plenarias à summis Pontificibus, & subditis suis commendavit, temere etiam judicavit miseris peccatoribus, qui, dum ut lucrentur Indulgentias confitentur humiliter, opera præscripta obeunt, emendare in futurum vitam proponunt, a te vocantur impoenitentes. Quare tibi non times ne tibi obtingat illud, quod confitentibus objicis pagina 135. & objicit Arnaldus in parte 2. cap. 12. ac post Arnaldum cæteri, de se mens ipsa mentitur.